

Sygn. akt: I C 968/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Robert Wysocki
Protokolant:	sekretarz sądowy Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego J. P. na rzecz powoda (...) (...) w W. kwotę 519,27 zł (pięćset dziewiętnaście złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty,
2. nie obciąża pozwanego J. P. kosztami procesu,
3. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 968/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew przeciwko J. P. o zapłatę kwoty 519,27 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazała, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy wierzycielem pierwotnym (...) Sp. z o.o. a pozwanym. Na podstawie tej umowy pozwany zobowiązany był do okresowego zasilania konta abonenckiego kwotą minimalną. J. P. nie wywiązał

się z obowiązku dokonywania zasilania konta naruszając tym samym postanowienia umowy i regulaminu promocji co skutkowało wystawieniem noty obciążeniowej liczonej proporcjonalnie do wysokości udzielonej ulgi i czasu trwania umowy.

W dniu 16 maja 2016 roku (...) (...) z siedzibą w W., którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. nabył na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) Sp. z o.o. wobec J. P..

W dniu 10 kwietnia 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w sprawie VI Nc-e (...), którym nakazał pozwanemu J. P. w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę 519,27 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 30 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 210,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, albo w tym terminie wnieść sprzeciw.

W dniu 24 sierpnia 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowił uchylić wydany w dniu 10 kwietnia 2017 roku nakaz zapłaty w całości wobec braku skutecznego jego doręczenia i przekazać sprawę do Sądu Rejonowego w Człuchowie do rozpoznania na zasadach ogólnych.

Pozwany J. P. uznał roszczenie powoda w całości. Przyznał, iż zawarł z umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z której nie wywiązał się z powodu trudnej sytuacji życiowej w jaką popadł w związku z nagłą śmiercią swojej konkubiny. Pozwany zeznał, iż z dnia na dzień stracił dach nad głową, ponieważ został wyrzucony z mieszkania w W., w którym zamieszkiwał łącznie z konkubiną przez jej bliskich, gdyż według prawa był osobą obcą dla zmarłej. Ponadto pozwany zeznał, iż początkowo wywiązywał się z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ale kiedy stał się osobą bezdomną nie miał środków na regulowanie należności wynikających z przedmiotowej umowy.

Pozwany uznał powództwo w całości co do kwoty 519,27 zł jakiej zapłaty dochodzi powód wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lutego 2013 roku – J. P. zawarł umowę na świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Następnie w dniu 8 sierpnia 2014 roku zawarł aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) dotyczący udziału w promocji Programu (...) Aparatów z pakietem MB na próbę dla Abonentów (...). Na podstawie zawartej umowy (...) Sp. z o.o. przekazał pozwanemu aparat telefoniczny marki S (...), a on zobowiązał się do dokonywania co miesięcznych zasileń konta abonenckiego kwotą 30 złotych w łącznej ilości 43.

bezsporne, nadto dowód: umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 28 lutego 2013 roku, aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 8 sierpnia 2014 roku, k. 32-43

W dniu 4 września 2015 roku wierzyciel pierwotny wobec niewywiązywania się pozwanego z obowiązkowych miesięcznych zasileń konta abonenckiego zgodnie z § 12 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. – (...) naliczył karę umowną w kwocie 472,98 zł.

bezsporne, nadto dowód: nota obciążeniowa nr (...) z dnia 4 września 2015 roku, k. 31

W dniu 16 maja 2016 roku (...) (...) z siedzibą w W., którego organem upoważnionym do reprezentowania jest (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w W. nabył na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) Sp. z o.o. wobec J. P..

bezsporne, nadto dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 16 maja 2016 roku, wraz z załącznikami k. 17-30

W dniu 21 czerwca 2016 roku powód przesłał na adres w skazany w umowie wezwanie do zapłaty oraz zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 21 czerwca 2016 roku, k. 44, zawiadomienie o przelewie wierzytelności, k. 20

Pozwany J. P. przyznał, iż w był zobowiązany do miesięcznych zasileń konta abonenckiego, jednakże nie sprostał temu obowiązkowi na skutek nagłej śmierci konkubiny, w wyniku której stał się osobą bezdomną, gdyż jako osoba obca dla niej nie miał prawa zamieszkiwać w jej mieszkaniu. W związku z powyższym miał ciężką sytuacją materialną na skutek czego przestał regulować bieżące zobowiązania obciążające jego osobę. Pozwany uznał powództwo w całości co do kwoty 519,27 zł jakiej zapłaty dochodzi powód.

bezsporne, ponadto porównaj: wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 6 marca 2018 roku w okresie od 00:09:46 do 00:21:14 – porównaj protokół k. 57verte,

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo w całości. Przyznał, iż zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) Sp. z o.o. na podstawie której powód dochodzi swojego roszczenia, gdyż nie wywiązał się z obowiązku comiesięcznych zasileń konta abonenckiego przez co została na niego nałożona kara umowna zgodnie z umową. Pozwany oświadczył, iż nie wywiązał się z nałożonych na niego obowiązków wynikających z umowy, ponieważ wobec nagłej śmierci jego konkubiny popadł w trudną sytuację materialną.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

Oświadczenie pozwanego może być złożone na rozprawie, którego treść stanowić będzie element protokołu rozprawy (art. 158 § 1 pkt 3 k.p.c.), bądź też dokonane poza rozprawą w piśmie procesowym skierowanym do sądu (art. 126 k.p.c.). Przedmiotem uznania pozwanego może być dochodzone przez powoda roszczenie w całości lub w określonej części. Uznanie powództwa powinno być - jak każda czynność procesowa - wyraźne oraz jednoznacznie określone i nienasuwające wątpliwości co do swej treści oraz zakresu, w jakim pozwany uznał żądanie pozwu. Następstwem skutecznego uznania powództwa jest wydanie wyroku uwzględniającego żądania pozwu bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Poza tym wyrokowi takiemu sąd z urzędu nada rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.).

W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwanego jest skuteczne, albowiem nie stoi w sprzeczności z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo w całości – wobec uznania roszczenia – i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 519,27 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c., uwzględniając w tym zakresie żądanie pozwu.

Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Sąd, biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie oraz uwzględniając jego stan rodzinny i majątkowy, odstąpił od obciążenia go kosztami procesu.